

L'impost del CO₂ per als vehicles s'aplicarà el 2020

El govern gravarà cotxes i furgonetes segons la contaminació que provoquin i recaptarà 40 milions el primer any

Vehicles a l'AP-7 ■ ACN

Milers de kurds fugen a l'interior de Síria dels atacs turcs

Presoners d'EI podrien escapar-se

EDICIONS PAR CIR SELECTES

LLIBRES PAR CIR

Temps de tardor, temps de bones lectures

Angel Guimerà, 74 · 08241 Manresa
Tel. 93 873 38 82 · www.parcir.com

EL PUNT AVUI +

1,50€

DISSABTE • 12 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15148 - AVUI / Any XLI. Núm. 14018 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Més pressió

MÉS TC • Sánchez recorre de nou al TC per collar el govern i el Parlament per la desobediència i la resolució per l'autodeterminació

Ple extraordinari al Parlament en la resposta institucional

VIGILEN • Desplegament de Guàrdia Civil i Policia Nacional a llocs estratègics del país davant la imminent sentència per l'1-O

Els Verds actuant al Chase Center de San Francisco, on han desplegat una bandera nord-americana i una estelada ■ ACN

L'estelada oneja en l'NBA

Els Castellers de Vilafranca l'enlairen en un pilar en el partit dels Warriors

Europa-Món

P19

Nobel de la pau per al cap de govern etiop

Abiy Ahmed ha aconseguit la fi de la llarga guerra entre Etiòpia i Eritrea

Europa-Món

P20

Atac suposadament terrorista a Manchester

Un home causa ferits a ganivetades

Vine al Pallars Jussà, 365 dies l'any

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

A Ítaca, amb submarí

Si les previsions no fallen, serà aquest dilluns que dos milions llargs de persones serem foragitades de la legalitat de l'estat al qual paguem els impostos. Després d'horriritzar-nos, fa dos anys, amb la visió d'una allau de policies armats que es mobilitzaven cap a Catalunya fent sonar les sirenes, onejant banderes i cridant "¡a por ellos!", ara ens toca empassar saliva davant la humiliació que significarà que els tribunals d'aquest mateix estat –insisteixo, que nosaltres paguem i ajudem a mantenir– capgiri la seva violència, la que va veure tot el món per la televisió, i ens l'encolomi a nosaltres, als que fèiem cua, pacíficament, davant de les urnes de l'1 d'Octubre.

No hi ha cap exemple paral·lel d'un aparell estatal que expulsi milions de persones d'un territori concret de l'espai públic. En ple segle XXI, no hi ha cap precedent al món occidental. Però el fet és que l'Espanya oficial empeny una part significativa de la seva ciutadania cap enfora dels marges de la legalitat, clandestinitzant una opció pacífica i pacifista com és l'independentisme català, majoritari en totes i cadascuna de les últimes eleccions. A partir de dilluns sabrem fins a quin punt la mentida i la manipulació castiguen un grapat de persones per un projecte que, a diferència del nacionalisme espanyol, està lliure de feixisme i al marge d'una història de sang i imposició.

No hi ha cap exemple paral·lel d'un aparell estatal que expulsi milions de persones d'un territori concret de l'espai públic.

Però sabrem més coses. Dilluns també quedarà clar que no hi ha marxa enrere, que la política institucional és inservible davant d'un sistema de poder autoreferencial i sense més projecte que la repressió i la represàlia. I entrarem en una fase nova, molt més conscient, molt més resolutive. Som gent amb el somriure glaçat, però amb la determinació intacta. Fa dues tardors van sorgir urnes de sota les pedres i van traçar un camí que condueix a la mateixa Ítaca que l'expedició anterior, només que amb la precaució de canviar l'antic vaixell de veles desplegadas per un submarí discret i silenciós.

Però sabrem més coses. Dilluns també quedarà clar que no hi ha marxa enrere, que la política institucional és inservible davant d'un sistema de poder autoreferencial i sense més projecte que la repressió i la represàlia. I entrarem en una fase nova, molt més conscient, molt més resolutive. Som gent amb el somriure glaçat, però amb la determinació intacta. Fa dues tardors van sorgir urnes de sota les pedres i van traçar un camí que condueix a la mateixa Ítaca que l'expedició anterior, només que amb la precaució de canviar l'antic vaixell de veles desplegadas per un submarí discret i silenciós.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Selecció de personal

Llegeixo que ara la selecció de personal de les empreses anirà a càrrec d'un robot. De la "intel·ligència artificial", en diuen, perquè els aspirants no s'impressionin pensant que se les hauran amb un ninot de llaua. Bé, no sé com anirà. No he pasat del titular. Només desitjo que la intel·ligència artificial tingui molts encerts i faci ràpids els tràmits selectius.

Una sola vegada he passat per una selecció de personal. Una companya de feina em va dir un dia que un seu mig *noviet* era un caçador de talents. Buscava en aquell moment una persona per a una feina que no em va dir, i ella creia que jo m'adaptava al "perfil". Va afegir que, si no em feia res, li facilitaria el meu nom perquè em truqués. La veritat és que jo em trobava perfectament acomodada al meu lloc de feina, però la curiositat i la vanitat es van fer poderoses i vaig acceptar la gestió. Una secretària em va trucar. La cita es va produir en un pis ara no recordo si del carrer Aribau o del carrer Muntaner. En tot cas, superada la Diagonal. Vaig trucar a la porta a l'hora convinguda. La recepcionista em va dipositar

“Llegeixo que ara els tràmits seran confiats als robots

en una habitació gran i mig a les fosques moblada amb una gran taula amb moltes cadires al voltant. Em va dir que m'hauria d'esperar i se'n va anar. Em vaig quedar sol i tancat en l'espai enorme. Com que la recepcionista no m'havia dit que segués, em vaig mantenir dret, per si formava part de la prova. Si el que m'havia d'entrevistar em trobava assegut, potser em restaria punts. També me'n podria restar si em veia dret: diria poc de la meua capacitat d'iniciativa. Vaig pensar que una càmera amagada em valorava els moviments. La poca llum que entrava per les finestres va anar minvant. Era

el vespre. Tenia a prop l'interruptor de la llum. L'havia d'accionar? Vaig optar per la verticalitat, la immobilitat i la foscor. Vaig pensar en la possibilitat que l'examinador em dugués a sopar. No havia de caure en la trampa dels espàrrecs. Els espàrrecs s'han d'agafar amb els dits. Molts incauts han perdut la feina possible per usar la forquilla i el ganivet. Va entrar finalment el caçador de talents. Tampoc va encendre el llum. No recordo res del que em va preguntar. Ni li vaig veure la cara, perquè seia al contrallum de la finestra. Em va dir que ja tindria notícies seves. No en vaig saber mai més res. La noia de la feina tampoc me'n va dir paraula. Vaig saber després que havia renyit amb el *noviet*. El meu fracàs davant la "intel·ligència natural" va ser absolut. M'hauria d'haver assegut? Hauria d'haver encès el llum? No vaig respondre satisfactòriament? Hi hauria d'haver anat sense corbata?

Una última cosa: que no diuen que els robots prendran la feina als humans? Se seleccionaran entre ells? Faran la prova dels espàrrecs?

I així anar esperant la sentència...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wj6csn>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

L'amnistia, eina política

El brutal impacte que tindrà la sentència de l'1-O en la societat catalana és indubtable, tot i que cal recordar sempre que la pena, sigui quina sigui, ja s'està complint des de fa gairebé dos anys. La sentència és doncs un fet inevitable. I la discussió sobre la major o menor duresa de la condemna em sembla un artífici a què ens vol portar el sistema polític i mediàtic unionista. Un sol dia de presó per a una persona innocent és massa. Per això crec que la societat catalana ha de plantejar una resposta política més enllà de la reacció popular i institucional que legítimament esdevingui, a partir del veredict del Suprem, amb les oportunes mobilitzacions i accions de protesta. La reacció epidèmica hauria de donar pas a la resposta política que crec que ha de pivotar sobre l'articulació d'un immens moviment per l'amnistia, que ha d'anar molt més enllà de l'independentisme. Cal tenir

“Un moviment ampli per l'amnistia serà molt difícil de suportar per l'Estat

present que l'amnistia no és cap mesura de gràcia, sinó un instrument polític imprescindible per a la resolució de conflictes polítics. Aquells que des de l'unionisme defensen que això de l'amnistia és cosa de la superació de règims dictatorials, que recordin la que es va decretar a la Gran Bretanya l'any 2000 per buidar la presó de Long Kesh d'Irlanda del Nord: 428 presos amnistiats, alguns amb delictes de sang a sobre. Sense amnistia que permeti la sortida dels presos –els setze actuals i

els que vindran perquè no podem oblidar la munió de judicis pendents– i el retorn dels exiliats no és possible arribar a un acord democràtic de resolució d'un conflicte provocat per la negació de l'Estat espanyol a la majoritària demanda del dret d'autodeterminació existent a Catalunya. I aquells que anteposen la independència a l'amnistia, com si fossin excloents, ja poden tenir clar que si l'independentisme no és ni capaç de liderar un moviment ampli per l'amnistia no tindrà pas capacitat per fer trontollar l'Estat. Caldrà veure la voluntat política dels partits polítics espanyols –que ara mateix sembla nul·la– per afrontar aquest repte. Però assolir una gran majoria transversal per l'amnistia, que hauria de tenir una translació política en el consens d'una bona part del Parlament, és una pressió interna, i també internacional, que serà molt difícil de suportar per l'Estat.

De reüll

Maria Palau

Amistats perilloses

La Royal Shakespeare Company ha estripat el contracte de patrocini amb la petrolera BP. Des del 2011, la prestigiosa companyia teatral britànica rebia un important ajut econòmic del gegant del petroli per oferir seients a preus reduïts als joves de 16 a 25 anys. Han estat aquests mateixos joves els que han pressionat la institució cultural perquè trenqui el vincle amb la firma. La raó? No volen una cultura subvencionada amb els diners bruts de qui està destruint el planeta. Els activistes contra la crisi climàtica han llançat un

Volem una cultura finançada amb diners bruts?

missatge que tot el món cultural hauria d'escoltar: associar-se amb determinades empreses necessitades d'una neteja de la seva reputació és altament contraproduent. En aquest diari vam entrevistar l'expert en comunicació de museus i patrimoni

Santos M. Mateos, que ens advertia d'aquestes aliances tan perilloses en un moment en què els equipaments malviuen per culpa de les sagnants retallades de les administracions i busquen desesperadament recursos privats. “Les empreses s'han adonat d'aquesta posició de feblesa. No hauríem d'oblidar que el que estan comprant és el prestigi social de les institucions culturals, que els ha costat molt d'aconseguir, però el poden perdre de la nit al dia.” Per emmarcar. El debat és viu al món anglosaxó (la Tate ja va quedar peres fa anys amb BP) i no ens n'hauríem de quedar al marge ara que les tisores s'estan tornant a acarnissar amb la cultura.

Les cares de la notícia

PRIMER MINISTRE D'ETIÒPIA

Abiy Ahmed Ali

Premi Nobel de la pau

La seva decisiva iniciativa per resoldre el conflicte fronterer amb Eritrea, que va durar vint anys, amb milers de morts i refugiats, i els seus esforços per promoure la reconciliació interna i la justícia social a Etiòpia són els mèrits que li atribueix el comitè per atorgar-li el premi Nobel de la pau.

PRESIDENT DELS EUA

Donald Trump

Ignorant o mentider

El 45è president dels Estats Units ens ha donat una nova mostra que és un ignorant o un mentider. O totes dues coses, que no són excloents. S'ha inventat que els kurds no van ajudar els aliats en la Segona Guerra Mundial per justificar, cínicament, la retirada de tropes del nord de Síria.

DIRECTOR ARTÍSTIC DE LA FIRA MEDITERRÀNIA

Jordi Fosas

Maridatge artístic

Animal de séquia, l'espectacle dirigit per Sol Picó en la inauguració de la Fira Mediterrània, és la visió clara de cap on vol portar la mostra el nou director artístic, decidit a potenciar la relació de músics de bandes populars amb artistes consagrats en un maridatge original.

EDITORIAL

El drama humanitari dels kurds

■ La comunitat internacional és a punt de fer un altre ridícul al Kurdistan, on la invasió de Turquia –membre de l'OTAN, cal no oblidar-ho– està provocant centenars de morts, tant militars com civils, i l'èxode de milers de persones, una catàstrofe humanitària que s'ha mostrat incapaç d'aturar. L'abandonament injustificat per part dels Estats Units dels kurds, peça clau en la lluita contra Estat Islàmic a la zona, ha obert les portes a una neteja ètnica i a un altre drama de milers de refugiats, en una zona castigada per una cruenta guerra des de fa vuit anys. El president turc, Recep Tayyip Erdogan, se sent fort i no el fan tremolar ni les velades alertes nord-americanes d'imposar sancions a Turquia, ni encara menys les lleus advertències provinents de les principals potències europees i de la mateixa UE. Una Europa de qui Erdogan se'n riu directament i a la qual amenaça d'enviar milions de refugiats. Com és habitual en política internacional, la UE no és gens respectada i les seves amenaces no tenen cap valor.

■ Mentrestant, el president nord-americà, Donald Trump, ja no sap com justificar una decisió que ha rebut grans crítiques dins del seu mateix partit i en el Departament d'Estat. Les afirmacions de Trump que marxen de Síria perquè “hi ha guerres tribals”, perquè els kurds no els van ajudar en la Segona Guerra Mundial o perquè fa 200 anys que es barallen entre ells, a més de ser rotundament falses, voregen el ridícul, i més quan estem assistint a un gran drama humanitari de primer nivell. En un pla més polític, el fet que la retirada nord-americana de Síria deixi camp lliure a Rússia a la zona és un greu error de la presidència nord-americana, que tindrà, en el futur, ben segur, importants repercussions en la política internacional.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Rei reprovat**
El Parlament reprovà Felip VI i La Moncloa amenaça amb una resposta judicial. La cambra demana l'abolició de la monarquia.

10 anys **Salvar l'Estatut**
El govern demana a Zapatero que salvi "com sigui" l'Estatut davant la sospita d'una sentència contrària del Tribunal Constitucional.

20 anys **Preu ensorrat**
L'augment de la producció de l'OPEP ensorra el preu del barril de petroli. La caiguda de la primera matèria provocarà una baixada en el cost de la gasolina

Full de ruta

Germà Capdevila

Al carrer

Ho hem fet moltes vegades. Des de fa molts anys. Ens hem manifestat pacíficament i massiva cada cop

que les circumstàncies ho demanaven. Ara torna a tocar. La sentència que sembla que coneixerem dilluns certificarà la voluntat de l'Estat d'aplicar un escarment als més de 2,5 milions de persones que volen decidir lliurement el futur polític de Catalunya. La ceguesa és tan gran que es pensen que infligint un dolor gran i intens als presos i les seves famílies aconseguiran que tothom abandoni el somni i es quedi a casa, derrotat, acceptant que la unitat d'Espanya és un fet immutable davant del qual han de cedir els drets humans, democràtics i polítics.

Doncs no. Tornarem al carrer per cridar ben fort que no ho acceptarem. Que exigirem la llibertat de tots els presos i exiliats i l'anul·lació d'unes condemnes injustes per fets inventats. Que s'ho facin com vul-

La mobilització que començarà amb la sentència és la més difícil des dels inicis del procés

guin, mitjançant el procediment que vulguin, però la fi de la persecució i la repressió ha de ser el punt de partida de qualsevol negociació amb l'Estat espanyol. Ara bé, com s'aconsegueix que un Estat que s'enorgulleix de la resposta violenta a les demandes catalanes –i assegura que hi tornaran sempre que calgui– accepti que només una negociació política podrà resoldre un problema polític que farà Espanya ingovernable fins que no s'abordi? La resposta és a les urnes del 10 de novembre i al carrer a partir de la publicació de la sentència. La mobilització massiva, indefinida i arreu del territori ha de servir per tensar encara més la crònica inestabilitat de la política espanyola. És evident que no serà fàcil, perquè ja hem comprovat que l'Estat no té cap problema a fer servir una violència desproporcionada i injustificada. Hi haurà provocacions i hi haurà infiltrats que voldran torçar la voluntat fèrria i pacífica dels catalans. La mobilització que començarà amb la sentència és potser la més difícil des dels inicis del procés. Tanmateix hi serem.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Multinacionals i impostos

El canvi més xocant en la política impositiva mundial recent ha estat la disminució en les taxes dels impostos sobre els guanys de les societats: globalment, com a mitjana, entre 1985 i 2018 han passat del 49% al 24%. Una de les raons principals és la competència internacional entre països amb taxes diferents, i sobretot entre els països que la tenen molt baixa (els paradisos fiscals) –per exemple, diferents illes caribenyes, Singapur, Hong Kong, Irlanda, Bèlgica, Holanda, Luxemburg– i els països amb una taxa més elevada. Fins ara, no hi havia una estimació global de quants beneficis perdia o guanyava cada país com a conseqüència d'aquestes diferències; i tampoc se sabia com estaven redistribuint els beneficis entre els estats la globalització i la competència impositiva.

ARA, DOS PROFESSORS de la Universitat de Copenhaguen (Torslov i Wier) i un de la Universitat de Califòrnia/Berkeley (Zucman) han publicat un magnífic treball on, tot i la persistència de limitacions estadístiques, intenten superar

aquestes mancances amb noves dades. Primer, ens mostren que, sistemàticament, les filials de les firmes multinacionals estrangeres (FME) aconsegueixen més beneficis que les firmes locals (FL) en els països amb impostos baixos/paradisos fiscals. Per contra, les filials de les FME obtenen menys beneficis que les FL en els països amb impostos alts. Hi ha una elevada redistribució dels beneficis de les FME des dels països amb impostos a les societats elevats cap als paradisos fiscals amb aquests impostos més reduïts.

ESTIMEN QUE, GLOBALMENT, EL 2015 quasi el 40% dels beneficis de les multinacionals –els fets fora del país on tenen la seu principal–, especialment americanes i de la UE, es traslladaven a paradisos fiscals amb taxes d'impostos a les societats baixos (menys del 5%). Els països de la UE que no són paradisos fiscals perdien al voltant d'un 20% dels seus beneficis potencials amb aquest trasllat. I són les multinacionals dels EUA les que comparativament traslladen més beneficis cap als para-

disos fiscals.

ANALITZEN COM CANVIARIA LA LOCALITZACIÓ dels beneficis de les empreses si tots els països adoptessin la mateixa taxa efectiva en l'impost de societats, mantenint constants la taxa efectiva global de l'impost i els beneficis globals. Els ingressos per l'impost de societats augmentarien quasi un 20% en els països de la UE que no són paradisos fiscals, un 15% als EUA i un 10% als països en desenvolupament. En canvi, disminuirien a la meitat en els actuals paradisos fiscals.

NO ÉS GENS CLAR QUE LA DISMINUCIÓ en els impostos de societats generin efectes positius en els salaris i el PIB. A més, pot afectar negativament la competència, afavorint les FME i perjudicant les FL dels països. Finalment, pot afectar negativament la desigualtat en la distribució de la renda, ja que afectarà positivament (pagaran menys impostos) els propietaris de les accions de les multinacionals, que solen ser els més rics.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Feliç Dia Mundial de la Salut Mental

■ Abans d'ahir es va celebrar el Dia Mundial de la Salut Mental. Des de petits se'ns ensenya a com rentar-nos les dents, la importància de practicar esport, o com comportar-nos correctament en espais públics, però ningú ens ensenya que la salut o pau mental és equivalentment o inclús més important en la nostra vida. La depressió o ansietat són no més dos dels exemples de trastorns més comuns presents en els membres de la societat d'avui dia, especialment entre nosaltres, els joves. És totalment vàlid no estar bé, no som perfectes, no som màquines, som persones de carn i ossos, i el nostre estat emocional no ha de ser sempre el que desitgem que fos. És molt reconfortant saber que cada vegada és major el reconeixement de la importància de la nostra salut mental, i que es treballi per se-

guir obrint ments, i tancant estigmes.

ALBERT GIMÉNEZ
Ripollet (Vallès Occidental)

Responsabilitat

■ Epictet recomanava la moderació als seus deixebles. Posava l'exemple d'un banquet, i de com calia capturar-se. És obvi que estava parlant de la vida mateixa, alhora que els encoratjava a ser lúcids i a actuar amb respecte envers els altres.

Podem intuir què pensaria el savi estoic sobre el comportament d'algunes persones en seu parlamentària, per exemple. No tot s'hi val per aconseguir una finalitat concreta o per treure'n un rèdit polític. L'excés, l'exageració o directament la mentida soscaven un sistema democràtic, i diuen molt poc d'un mateix. Qui utilitza políticament el terrorisme per fer segons quines comparacions que no tenen ni cap ni peus adopta una actitud incorrecta. Ara,

més que mai, són necessaris el civisme i la responsabilitat, per part de tothom. La política, com la vida mateixa, no hauria de prescindir de l'ètica i l'honestat. Al cap i a la fi, com deia el mateix Epictet: "Ningú no és lliure si no té el domini de si mateix."

DAVID SERRADOR BALLESTER
Vic (Osona)

A qui correspongui

■ Als Parlaments i a les xarxes sempre hi ha qui vol explicar les coses de manera conciliadora i amb una gran mostra de sentit comú. Però en la situació en què estem Catalunya i Espanya, fer això és voler situar-nos en un món que no existeix. Es pot dir que estem en un estat democràtic i fer una crida a respectar la democràcia, la divisió de poders, la justícia, la no-violència i el diàleg, quan precisament la manca de tot això a Catalunya és el que denunciem? És molt senzill: l'Estat espanyol

i Catalunya discuteixen una qüestió de drets i llibertats bàsics que reclama el poble català i que es resumeix en el dret a l'autodeterminació, és a dir, a la llibertat política. Per això demanem un referèndum que ens podria dir quina és la voluntat de la majoria. L'Estat espanyol no en vol ni sentir parlar. El qui es posa en actitud conciliadora parlant de democràcia i de respecte a la separació de poders en aquestes circumstàncies, o és un inconscient o no hi veu més enllà del nas, o ens vol prendre el pèl.

FRANCESC CAPELL I VINYA
Calders (Moianès)

FE D'ERRADES

En la columna de Josep Maria Casasús titulada "De les Corts" i publicada ahir hi faltava la primera frase: "L'11 de febrer del 1873 les Corts espanyoles instauen la Primera República, després d'abdicar Amadeu I. L'endemà..."

La frase del dia

“Que la Guàrdia Civil surti de Catalunya és només un desig polític aberrant”

Carmen Calvo, VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Tribuna Redondo

Guillem López i Casasnovas.

No el conec personalment. Es diu Ivan i ara és l'assessor, sembla que àulic, del president en funcions des de la moció de censura, Pedro Sánchez. Diuen els mentiders polítics que ell és capaç de crear un milhomes a partir d'un perdedor. Sé d'aquest Redondo, que era l'assessor per a guanyar les conteses electorals del PP base i de García Albiol a l'alcaldia de Badalona. En fi, Redondo és un d'aquells personatges que es presenten com a maquiavèlics mercenaris darrere de les bambolines polítiques, amb l'únic objectiu de maximitzar resultats electorals de qui el pagui. Suposo que aquesta mena de nous professionals ens ve també importada dels Estats Units i se'n destaca el valor avui amb el trumpisme que molts escarneixen.

NO QÜESTIONO L'OFICI, emperò no puc entendre com funciona el cervell d'aquests professionals fent recomanacions i actuacions sense l'autoexigència de la coherència i una guia ètica mínima. No tinc respecte per aquest comportament, i menys per una política que funcioni amb aquests patrons on les idees es supediten a l'oportunisme. Tampoc en tinc per qui els contracta, que alimenta aquests bucles en un tot s'hi val: tergiversar, amagar, canviar d'opinió i mentir si s'escau.

EL CARÀCTER D'AQUELL COMPORTAMENT el trobem també amb dosis diferents en personatges notoris del món de l'advocacia, de la inspecció d'hisenda o d'alguns professionals de la sanitat. Conec lletrats d'èxit, advocats d'estat, que al cap de poc d'aprovar l'oposició, experimentades *in situ* les mancances del lloc públic que han ocupat, es passen a l'altra banda de la taula i defensen llavors estrictament la posició contrària a l'administració de la que havien sigut part. També sé d'arquitectes que, havent treballat per a corporacions pú-

bliques, conegudes les mancances polítiques i del planejament urbanístic, confronten aquelles corporacions des de despatxos privats. En el cas dels inspectors fiscals la dissonància entre la vocació (fiscal, de servei públic) i, una

“No puc entendre com funciona el cervell d'aquests professionals fent recomanacions i actuacions sense l'autoexigència de la coherència i una guia ètica mínima”

volta guanyada la plaça, el fet de passar-se al sector privat és encara més clamorós.

ÉS GENT QUE, FETA L'OPOSICIÓ, s'ha beneficiat a més d'una formació posterior, finançada públicament (tant en els seus propis com en els dels seus formants), sobre aquelles realitats que resten sempre fora dels temaris i que són part de les experiències fiscals reals. Una informació de major interès que es rendibilitza fàcilment després des de l'assessorament privat. I en alguns casos des d'excedències reconegudes que els mantenen la plaça en el cos funcional! Finalment, la vocació de servei públic ve qüestionada quan el professional de la sanitat compatibilitza en la seva ocupació pública la de la sanitat privada, amb la temptació emergent d'esperar que com pitjor funcioni el sector públic, millor anirà la part privada de la seva activitat. S'esdevé així igual que un ensenyant que, com més suspengués a l'escola pública en la seva matèria els matins, més demanda garantís per a les acadèmies de repàs per a les quals treballa a les tardes.

CERTAMENT, ALLÒ AQUÍ DESCRIT no és un regne d'aquest món per a molts que esperen que es mantingui un compromís ètic en el comportament professional. I no ho diguem ja si es vol des d'una clara vocació de servei públic. Per a aquests, la retribució reclama uns mínims satisfactoris, però mai es pot regir per una comparativa, cost d'oportunitat en diem, respecte dels avatars del mercat a les professions esmentades. Que un dirigent polític es deixi prostituir per un Redondo de torn em sembla prou símptoma per a girar-nos d'esquena d'aquesta mena de política. Per burla de la democràcia, entre uns i altres, Espanya porta així ja quatre eleccions en quatre anys.

De set en set

Lluís Muntada

Què puc esperar?

“Què puc esperar?”, es preguntava Immanuel Kant, un dels arquitectes de la modernitat. Escriure aquest article

mentre esperes la sentència del judici a l'1-O, concedeix una llum negra: saber que l'alegria d'una sentència que permetés –posem per cas– que alguns presos poguessin tornar “a casa per Nadal”, no minvaria la nostra preocupació extrema per la manca de viabilitat política per defensar uns drets democràtics, ni per la dissort dels presos que poden quedar a la presó, ni per als que són a l'exili, ni per la sort dels concitadans del segon judici que tot just ha començat, amb desenes de civils imputats i set persones acusades (preventivament!) de terrorisme. Davant de totes aquestes vides arruïnades, ¿què puc esperar? ¿Què podem esperar, d'un judici que parteix de la premissa que la llei fonamenta la democràcia –quan és precisament just a l'inrevés–? ¿Què podem esperar d'un judici a ciutadans demòcrates i pacífics? Salpebrat amb el 155 i els poderosos *spin off* dels 155 quotidians –detencions sense ordre judicial, introducció de conceptes *ex professo* (com ara delictes d'odi), conculcació de quasi dos milions de vots al Parlament Europeu, patrulles urbanes legitimades per arrasar tot allò que és llibertat d'expressió política–, davant de tot això: ¿què puc esperar d'un judici que accentua els límits a l'exercici d'una democràcia plena? En el pla estrictament personal sé que a partir d'ara carregaré amb una sentència perpètua, que s'ha escrit durant aquests dos anys: la meua incapacitat per comprendre i per acceptar, ni gens ni mica, la passivitat activíssima dels demòcrates que no han mogut cap dit per denunciar l'arbitrarietat i l'abús autoritari d'un sistema polític que ha deixat sense garanties polítiques ni seguretat personal una part de la ciutadania.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Desbloquejat per decret el deute amb Catalunya

A un mes de les eleccions, l'Estat pagarà els 2.256 milions que deu a la Generalitat

La Generalitat aplicarà el 2020 l'impost del CO₂

Gravarà cotxes i furgonetes, però no camions, i preveu recaptar 40 milions el primer any

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE colla el Parlament

AVÍS Torna a recórrer al TC per advertir-lo, i també el govern, de repercussions penals si aplica la desobediència civil o el dret a l'autodeterminació **GUÀRDIA CIVIL** La ministra Calvo diu que demanar que marxi el cos armat no té base jurídica

Jordi Alemany
BARCELONA

El govern socialista en funcions de Pedro Sánchez colla cada vegada més la mesa del Parlament, i ara també el govern de la Generalitat, perquè amb la proximitat de la sentència al judici de l'1-O, que podria fer-se pública dilluns, no tinguin temptacions d'alimentar una resposta apel·lant al dret a l'autodeterminació i la desobediència institucional i civil. Per segona vegada, i amb una setmana de diferència, el Consell de Ministres va tornar a utilitzar la fórmula de l'incident d'execució de sentència en aquesta ocasió contra diversos punts en què es feia referència al dret a l'autodeterminació i la desobediència inclosos en la resolució 546/XII del Parlament sobre l'orientació política general de govern que es va aprovar en el ple de debat de política general del 26 de setembre, adreçant-se al Tribunal Constitucional (TC) i que aplicés les diferents sentències del 2015 i el 2018 contra la presa de posició de la cambra catalana al dret de l'autodeter-

Les frases

“La sortida de la Guàrdia Civil no és al seu abast; pot estar en el seu desig polític, però ni de bon tros a l'abast del Parlament, la mesa o el govern”

“Les propostes en absolut es corresponen amb la nostra legalitat constitucional”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

minació. El govern espanyol no ho va poder fer set dies abans perquè aleshores, el 4 d'octubre, tot just s'havia acabat de publicar el text al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC), que va notificar els primers incidents d'execució de sentència.

Per tant, ahir es repetia el mateix guió que va provocar que aquest dijous el president del Parlament, Roger Torrent, rebés de mans d'un secretari judicial del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) les notificacions d'advertiment de l'alt tribunal perquè suspengués, amb avís de conseqüències penals als membres de la mesa si s'hi negaven, les resolucions referents al ple del 25 de juliol passat en què es van aprovar la reprovació de Felip VI i la defensa del dret d'autode-

terminació com a instrument per exercir la sobirania del poble de Catalunya amb o sense acord amb l'Estat espanyol. En les notificacions també assenyalava que ja no hauria d'haver tramitat ni permès el debat a la cambra catalana i que tampoc ho podria fer en el futur.

El govern, advertit

A diferència dels incidents d'execució de sentència de fa una setmana notificats al president, al secretari i a la resta de membres de la mesa del Parlament, el govern de Sánchez també va incloure en els dos d'ahir que l'advertència del Tribunal Constitucional s'estenguí al govern de la Generalitat, a qui demana que es notifiqui “el seu deure d'abstenir-se de tramitar qualsevol nova iniciativa que posi en qüestió

la suspensió” i perquè, segons informava ACN, fonts de La Moncloa asseguraven que no podria donar compliment als mandats del Parlament que se'n derivessin.

En la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, la vicepresidenta en funcions, Carmen Calvo, va assegurar que aquestes sol·licituds de nul·litat i suspensió que fan al TC es demanen perquè “en absolut es corresponen amb la nostra legalitat constitucional” i al seu parer són constitutives de delictes, ja que “impulsen a la desobediència institucional”. Tots els punts que es demana anul·lar de la resolució del Parlament, fins a dotze en total, fan referència en un context o altre al dret a l'autodeterminació de Catalunya.

En un dels primers

Més Guàrdia Civil i Policia Nacional

La presència dels reforços d'agents de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional provinents d'arreu de l'Estat espanyol amb motiu de les mobilitzacions que es preveuen un cop es faci pública la sentència començaran a visualitzar-se avui, quan prendran posicions estratègiques a primera hora del matí per incrementar la seguretat amb la vigilància del que consideren infraestructures estratègiques, com ara l'aeroport del Prat, els ports de Barcelona i Tarragona, i les diverses estacions de l'AVE. El desplegament de la quarta part d'aquests efectius es començarà a fer a partir de les vuit del matí, tot i que ja fa dies que hi ha agents d'aquests cossos que fan controls en diverses carreteres i autopistes, i

en els propers dies anirà augmentant i fent-se visible la seva presència.

El desplegament es fa avui coincidint amb la posada en funcionament del Centre de Coordinació (Cecor) dels tres cossos de seguretat, que estarà instal·lat a la seu del Departament d'Interior. En les reunions de coordinació que han fet els darrers dies han acordat les funcions de cada cos, de manera que el Mossos d'Esquadra s'encarregaran de l'ordre públic prioritant la mediació on hi pugui haver conflicte. En llocs considerats crítics, com ara l'edifici de la delegació del govern espanyol, hi haurà un doble cordó format en primera línia pels Mossos i un segon amb agents de la Policia Nacional o la Guàrdia Civil.

L'APUNT

Ni himnes tsunàmics
ni portaveus incògnits

Jordi Panyella

Com que no llegeixen aquest espai on ja fa temps es va dir que l'himne musical del procés és la genial *Ens hem alçat*, d'Obeses, un grup de músics ha volgut fer-ne un de nou, *La força de la gent*. És una fanfàrria que vol ser èpica i que s'engega aquest dies amb el moviment Tsunami Democràtic, com si això de la sentència contra els líders del procés s'hagués de celebrar a rit-

me de festa. Per si tot plegat no fos prou lamentable, uns suposats portaveus dels CDR apareixen entrevistats d'incògnit en dos mitjans amb l'aparença de líders d'una organització secreta, criminal. I després algú dirà que és la Guàrdia Civil que vesteix el fals relat del terrorisme. Per cert, per himnes, Bob Dylan: "Per quants carrers l'home haurà de passar..."

Carmen Calvo, ahir, durant la compareixença després del Consell de Ministres per explicar els acords ■ BORJA PUIG/LA MONCLOA

La resposta institucional a la sentència del procés inclourà un ple extra

■ JxCat, ERC i la CUP intenten consensuar una proposta de resolució per ser aprovada en aquesta sessió ■ El president Torra preveu intervenir-hi

Emma Ansola
BARCELONA

Els grups parlamentaris continuen negociant una resposta institucional a la sentència del Tribunal Suprem. Els presidents de la Generalitat, Quim Torra, i el Parlament, Roger Torrent, faran sengles declaracions institucionals des del Palau de la Generalitat i l'hemicicle de la Ciutadella, respectivament, però els grups també volen implicar-se en la rèplica i treballen l'aprovació d'una declaració política el màxim d'unitària possible. Aquesta presa de posició, mitjançant la presentació de propostes de resolució, quedaria fixada en la celebració d'un ple al Parlament la setmana que ve. Els grups independentistes, que tenen majoria a la cambra, encara no han consensuat cap text i sobre la taula hi ha diverses fórmules pel que fa a la sessió parlamentària que es podria celebrar; o una compareixença del president Torra, que ahir fonts de presidència donaven per segura, o un ple específic. En el primer cas, la intervenció del president aniria acompanyada únicament de les intervencions de cada grup per un temps màxim de deu minuts, ja que el reglament no preveu que es porti a aprovació cap text. Per fer-ho s'hauria d'alterar l'ordre del dia i convocar una mesa del Parlament per registrar les propostes i establir terminis d'esmenes, la qual cosa podria forçar el reglament de la cambra. En cas d'un ple específic o monogràfic, es podrien

Torrent i Torra, en una compareixença conjunta ■ ACN

La Pimec vol "unitat d'acció" en la resposta social

La patronal Pimec va instar ahir les institucions i els partits polítics catalans i espanyols a actuar "amb més perspectiva i grandesa que mai" quan es faci pública la sentència dels presos polítics. "El respecte, el diàleg i la cooperació entre les diferents opcions és

imprescindible per a una saludable normalitat democràtica en el funcionament de les institucions i l'autogovern de Catalunya", assegurava ahir a través d'un comunicat.

La patronal advoca també a favor de la "unitat d'acció". "Demanem als agents socials

més representatius, Foment, CCOO i UGT, establir un compromís i unitat d'acció per garantir l'estabilitat, la cohesió social i el desenvolupament econòmic i empresarial de Catalunya, en aquests moments d'excepcionalitat", assegura. ■ EVA GARCIA

presentar el nombre de propostes que prèviament hauria d'acordar la mesa. Ahir es va convocar reunió de mesa i junta de portaveus per dimarts a dos quarts d'onze del matí.

La celebració d'aquest ple ha quedat sacsejat per l'incident d'execució de sentència amb què el Constitucional ha encotillat el contingut a debatre

en els plens. L'alt tribunal ha suspès punts d'una resolució aprovada al juliol en la qual el Parlament es comprometia amb el lliure exercici dels drets humans, civils, socials i polítics i amb els "drets vulnerats" a l'Estat espanyol, entre els quals enumerava: el dret a la lliure expressió, a la manifestació i a la reunió, a la vida, a la lliber-

tat de moviment, el dret de vot, el dret a un habitatge, el dret a l'autodeterminació dels pobles i el dret a vaga. Fonts dels grups parlamentaris ja han explicat a aquest diari que no quedaran supeditats a aquesta condició que consideren una "censura" i que en l'ànim de tots hi ha poder celebrar un ple consensuat amb totes les forces. ■

punts d'aquest text publicat el 4 d'octubre, i que fa referència a la defensa de l'estat de dret i dels drets civils i polítics, també es demana la dimissió immediata de la delegada del govern de l'Estat, Teresa Cunillera, i la retirada dels efectius de la Guàrdia Civil a Catalunya. Cap dels dos ha estat inclòs en els incidents d'execució de sentència ni l'executiu espanyol té la intenció d'iniciar cap altre procediment que pugui acabar als tribunals. Calvo va explicar que entenien que la petició de la sortida de la Guàrdia Civil era "una posició política tan inacceptable i inassumible" que no tenia "cap fonament jurídic més enllà d'un desig polític aberrant". I en aquest sentit va reblar: "No és a l'abast del Parlament de Catalunya" decidir que un cos de segu-

retat nacional surti del país.

Tot i que en la compareixença amb els mitjans li van preguntar per la carta que la consellera de Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó, li va enviar demanant-li la destitució immediata del cap de la Guàrdia Civil a Catalunya, Pedro Garrido, la ministra no en va dir ni una paraula, com tampoc va valorar les paraules de Garrido a l'acte de dimecres a Sant Andreu de la Barca. L'executiu català va demanar la destitució qualificada de "provocació" les seves "desafortunades declaracions" posant en dubte l'actuació del Mossos durant el referèndum de l'1-O i amenaçant "ho tornarem a fer" si l'independentisme intentava trencar l'ordre constitucional. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC exclou l'oposició en el judici a la mesa

■ Vox havia de presentar l'adreça d'Iceta, Arrimadas, Rabell i García Albiol per ser citats com a testimonis ■ La data, pendent

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els líders de l'oposició al Parlament de Catalunya el 2017 finalment no seran testimonis en el judici contra cinc exmembres de la mesa i l'exdiputada de la CUP Mireia Boya. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ho va resoldre ahir, ja que l'acusació popular que els proposava, Vox, no va presentar l'adreça de Miquel Iceta (PSC), Inés Arrimadas (Cs), Xavier García Albiol (PP) ni de Josep Lluís Franco Rabell (CSQP). La llista de testimonis polítics continua sent llarga, sobretot la de les defenses.

Els advocats es van reunir ahir amb la lletrada de l'administració de justícia del TSJC per consensuar una nova data del judici,

La xifra

4

dies s'havien reservat inicialment al TSJC per al judici per als cinc exmembres de la mesa i una exdiputada de la CUP.

després que s'hagués de suspendre la primera, fixada del 19 al 22 de novembre, ja que coincidia amb altres judicis, que tenen alguns dels lletrats i tenen preferència perquè són causes amb pres.

Els exmembres de la mesa acusats són: Anna Simó (ERC), Lluís Corominas, substituït per Lluís Guinó (l'únic que es manté com a diputat i per això la causa es jutja al TSJC), Ramona Barrufet, tots tres

de JxSí, i Joan Josep Nuet, de CSQP. I la llavors diputada de la CUP Mireia Boya per haver presentat en nom del seu grup les lleis de desconnexió dels 6 i 7 de setembre del 2017. La fiscalia els acusa d'un delictes de desobediència continuat al TC perquè des del 2016 van permetre el debat i la votació de resolucions sobiranistes i demana per a ells fins a un any i vuit mesos d'inhabilitació i una multa de 30.000 euros. Vox els acusa d'agrupació criminal. I les defenses en demanen l'absolució en considerar que la seva acció està en el marc de la inviolabilitat parlamentària. I alternativament sol·liciten que se'ls apliqui l'eximent d'actuar per no lesionar drets polítics i la llibertat d'expressió dels diputats. ■

Iceta, Arrimadas i García Albiol, en la presentació d'un recurs al TC, el 2015 ■ EFE

Barrientos i Armas jutjaran el president Torra

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha desestimat la recusació que el president de la Generalitat, Quim Torra, va plantejar contra el president de l'alt tribunal català, Jesús María Barrientos, i la magistrada Mercedes Armas, que amb un tercer magistrat havien de jutjar-lo per no haver retirat els llaços grocs en campanya.

En una resolució, l'anomenada sala 77 del TSJC sosté que Barrientos i Armas no han perdut la "imparcialitat"

per enjudiciar el cas. Així, tots dos formaran part del tribunal que el 18 de novembre jutjarà per desobediència Torra, per a qui la fiscalia demana un any i vuit mesos d'inhabilitació per haver desoït el requeriment de la JEC.

En la resolució, els sis jutges del TSJC de la sala 77 conclouen que les posicions públiques de Barrientos sobre la situació política de Catalunya es van fer "en la seva condició de president del TSJC i, per tant, representant

el poder judicial en aquest territori, en exercici de la innegable llibertat d'expressió". Pel TSJC, les seves declaracions "mostrant preocupació perquè la situació pogués derivar en una ruptura de la legalitat constitucional no poden ser llegides i valorades més que des d'una perspectiva institucional, sense cap interferència en els processos llavors en curs". I hi afegeixen que Armas va admetre a tràmit la querrela a Torra sense analitzar-la.

Els Castellers de Vilafranca planten una estelada a l'NBA

■ Els verds van fer també castells a Google o Stanford dins la Catalan Week

Redacció
BARCELONA

Els Castellers de Vilafranca van desplegar una estelada al capdamunt d'un pilar en una actuació, la matinada passada, durant el partit de la NBA entre els Golden State Warriors i els Timberwolves al Chase Center, a San Francisco,

segons van informar al seu compte de Twitter. Els verds van fer dos pilars de quatre i van desplegar la bandera nord-americana i l'estelada, una en cadascun. Els Castellers de Vilafranca estan aquests dies fent un viatge per Califòrnia dins de la San Francisco Catalana Week. La delegació de 180 castellers serà fins diumenge a la ciutat californiana, on avui actua a la festa que organitzaran els catalans de la ciutat.

En la prèvia del partit

de l'NBA, els Castellers de Vilafranca van descarregar, davant l'entusiasme de les graderies, dos castells de set: el 5 de 7 i el 4 de 7 amb l'agulla. També van fer el pilar de cinc. En el marc d'aquesta gira, la colla també va actuar a la seu de Google, a Silicon Valley, on va plantar el 3 de 7 i el 4 de 7 i, al matí, a la Universitat de Stanford, on van descarregar el 4 de 8, el 3 de 7 net, la torre de 7, el 10 de 7, el 4 de 7 amb l'agulla i un pilar de cinc.

La Catalan Week és, se-

Els dos pilars, un amb l'estelada, al Chase Center ■ ACN

gons expliquen des dels verds, un dels esdeveniments més rellevants de difusió, promoció i projecció internacional de la cultura popular catalana celebrats mai a la costa oest dels Estats Units. En el

marc d'aquest festival s'han fet, per primera vegada a la història, castells a Califòrnia. L'objectiu de la colla és promocionar la cultura catalana i Catalunya com a país i com a destinació turística de primer

nivell; promocionar els castells com a element singular de la nostra cultura i com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat de la Unesco, i promocionar els vins i la gastronomia catalana. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Desbloquejat per decret el deute amb Catalunya

■ Sánchez, ara sí amb l'aval de l'advocacia de l'Estat, retorna les bestretes avançades dels tributs a les comunitats del 2019 i liquida el finançament del 2018, que puja a 2.256 milions per a la Generalitat

J.A.
BARCELONA

El govern en funcions de Pedro Sánchez finalment pagarà les bestretes que van avançar les comunitats autònomes de l'any 2019 en concepte de recaptació de tributs. Després d'anunciar que ho farien, i fer-se enrere argumentant que era un govern en funcions i no havia prosperat l'aprovació del pressupost general com els indicava un informe elaborat per l'advocacia de l'Estat, l'executiu espanyol va aprovar ahir en el Consell de Ministres, i a pocs dies d'iniciar-se la campanya electoral, un

decret llei que ho farà possible i que suposarà el retorn de 4.682 milions d'euros a les comunitats amb l'aval d'un altre informe favorable de l'advocacia de l'Estat. L'executiu socialista ja havia anunciat, com va recordar ahir la ministra d'Hisenda en funcions, María Jesús Montero, per justificar que no havien canviat mai de criteri, que amb la convocatòria de les eleccions per al 10-N estaven buscant l'"esclatxa legal" per poder fer efectius aquest pagament, que, en el cas de Catalunya, ascendeix a 875 milions, i a la resta de l'Estat espanyol, a 4.682 milions. El decret que es

La ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, a la roda de premsa d'ahir posterior al Consell de Ministres ■ EFE

convalidarà a la Diputació Permanent del Congrés ha d'obrir el camí per a la reforma del model de finançament de les comunitats i perquè "mai més tornin a ser víctimes d'un bloqueig" del pressupost general o d'un govern que no estigui en les seves plenes capacitats, va dir la ministra. L'advocacia, segons Montero, ha canviat de criteri perquè considera que no es condiciona la feina del pròxim govern i, a més, algunes comunitats tenien dificultats per pagar alguns serveis públics. El govern català reclamava 1.317 milions en concepte de bestretes i va presentar un contenció administratiu que no ha retirat.

La ministra també va informar que enviaran una carta a cada govern de les comunitats sobre les quantitats que rebran el 2020 corresponent a la liquidació del finançament autonòmic del 2018, uns 10.000 milions, dels quals per a Catalunya en correspondran 1.381, segons informava l'ACN. ■

comercial
esteller

Carretera Nacional 340, Km.1.061,5
Tel. 977 737 606 - Fax 977 737 618
43530 Alcanar (El Montsià) Tarragona

IMPORTADORS I DISTRIBUÏDORS D' ESTUFES, XEMENEIES I BARBACOES

Xemeneies Alcanar 1ª exposició d'Europa

Importador de les primeres marques a nivell europeu. Els millors preus
Botiga on-line: www.estufas-chimeneas.com

www.comercialesteller.com

Més de 400 models exposats, més de 1000 models en estoc per carregar. Si venen clients de 300 Km a comprar per alguna cosa deu ser

Fer

cada dia una
banca socialment
responsable

CaixaBank ajuda a millorar
l'educació financera de més
de 14.000 persones

A CaixaBank fem que la cultura financera arribi a tothom

I, per promoure-la, hem impartit més de 700 tallers sobre finances bàsiques adreçats a col·lectius vulnerables. I això és fer una banca socialment responsable.

CaixaBank. Escoltar Parlar Fer

#CATALUNYA LLIBERTAT

VOL VIURE EN

Debat Constituent

Tsunami Democràtic avisa d'una lluita llarga

Redacció
BARCELONA

Tsunami Democràtic advertia ahir a través del compte oficial de Twitter que la campanya de desobediència civil que iniciarà amb la sentència als presos polítics haurà de tenir accions intermitents perquè serà llarga en el temps, de mesos o anys, indicava. "La desobediència civil no vol crear un conflicte, sinó solucionar-lo", començava dient en el comunicat en què deixava clar que aquest instrument és, per definició, no-violent. Per això, descarta, la campanya serà llarga, durarà mesos o anys i dependrà de la "força que siguem capaços d'acumular". Finalment, aquest moviment anònim organitzat a través de les xarxes socials, conclou que el cicle que s'iniciarà amb la sentència que, previsiblement dilluns, condemnarà els presos polítics a anys de presó, "ha de servir per canviar el marc i contribuir a fer possible una solució política que permetrà resoldre el conflicte: l'exercici del dret a l'autodeterminació. ■

Batet fa una crida a la calma i a acatar la sentència

La cap de llista del PSC en les properes eleccions generals i presidenta del Congrés dels Diputats, Meritxell Batet, va fer ahir una crida a la calma per a les setmanes vinents i davant la imminència de la sentència del judici del procés, resolució que ha apel·lat a acatar "com correspon en un estat de dret". Batet va incloure aquesta crida en la presentació de la seva candidatura al Congrés del PSC, que va fer acompanyada del candidat al Senat, Manuel Cruz, a la seu dels socialistes catalans a Barcelona. "Arribats a aquest punt, cal ser conscients tots que cal respectar l'estat de dret i acatar les resolucions. I per això faig una crida a la serenitat i la calma", va dir la presidenta del Congrés, que també va defensar les mobilitzacions "perquè formen part dels drets de tots. ■ EFE

Propostes en matèria econòmica per a una constitució catalana

■ El model econòmic de Catalunya hauria de ser el de:

1. Un estat liberal de lliure mercat amb poca intervenció estatal en l'economia.
2. Un estat social amb un ple reconeixement del mercat, però amb una forta regulació estatal sobre aquest i una despesa pública social alta per a la garantia d'amplis serveis i drets socials.
3. Un estat social amb un ple reconeixement del mercat i amb una lleugera regulació estatal sobre aquest, així com una despesa pública social suficient per a la garantia de serveis i drets socials bàsics.
4. Un estat socialista amb un reconeixement molt limitat del mercat.

■ Estaríeu d'acord amb la creació d'un "mpost de solidaritat" addicional a les entitats financeres privades que obtinguin amplis beneficis?

1. Sí, ja que això permetria recuperar de forma progressiva les quantitats de diners que aquest sector ha rebut directament en forma d'ajuts públics.
2. No, ja que ja paguen altres impostos i no se'ls ha d'obligar a pagar impostos que no s'exigeixen a les altres empreses privades.

■ La moneda de Catalunya ha de ser l'euro, formant part de la Unió Econòmica i Monetària dins de la Unió Europea.

1. Sí.
2. No.

■ Creieu que s'hauria de reconèixer la cooficialitat de les monedes socials alternatives existents al territori de Catalunya?

1. Sí.
2. No.

■ Creieu que Catalunya ha de crear una criptomoneda pròpia?

1. Sí.
2. No.

■ Creieu imprescindible l'existència d'una banca pública?

1. No.
2. Sí, cal un banc públic català que garanteixi el 100% dels dipòsits a canvi d'una prima anual; que no cobri pels serveis bancaris, que afavoreixi la recerca i l'economia catalana amb préstec sense interès a canvi de participar en els guanys d'aquestes inversions durant un període limitat de temps.

3. Sí, un banc públic que funcioni com un banc privat.

■ S'han de reconèixer les empreses públiques, privades, mixtes (pública-privada) i cooperatives:

1. Totes elles, en igualtat de condicions.
2. Prioritzant, mitjançant un tracte favorable en matèria d'accés a crèdits públics, deduccions fiscals, etc., aquelles de caràcter més social, és a dir, la pública, la micro o petita empresa privada i la cooperativa.
3. Prioritzant mitjançant facilitat d'accés a crèdits públics, deduccions fiscals, etc. la mitjana i gran empresa privada.

■ Les tasques d'automanteniment familiar i cures no remunerades:

1. Han de ser reconegudes com a formes de treball i els o les que les porten a terme, com a actors socials productius amb dret a la seguretat social.
2. Han de ser reconegudes com a formes de treball, tot i que no han de donar dret a la seguretat social.
3. No han de ser reconegudes com a formes de treball.

■ Sobre el ventall salarial, la constitució:

1. Ha de reconèixer el dret a un salari mínim que es fixarà per llei.
2. Ha de reconèixer el dret a un salari mínim, però també el límit a un salari màxim, establint una correspondència entre ells.

■ La concentració d'activitats econòmiques per part d'una persona natural o jurídica no pública:

1. Ha de ser lliure i estar permesa, sempre que qui en tingui la propietat compleixi les seves obligacions fiscals igual que qualsevol altra persona.
2. Ha d'intentar limitar-se, regulant-la i establint sobre aquesta, de manera excepcional, un tipus impositiu especial que la desincentivi, assegurant d'aquesta manera una redistribució equitativa de la riquesa.
3. En cap cas es pot permetre una concentració econòmica que distorsioni el mercat i la lliure competència. No es permetran concentracions d'activitats econòmiques privades superiors a un % del mercat.

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Debat Constituent

Una república liberal o més aviat socialista?

DISQUISICIÓ • El Debat Constituent reflexiona sobre quin model econòmic hauria de quedar recollit en la carta magna d'una Catalunya independent **QÜESTIONARI** • Les discussions també plantejaran si cal fer una banca pública, limitar el nombre de propietats o adoptar l'euro com a moneda oficial

Francesc Espiga
BARCELONA

Pocs factors poden ser més determinants a l'hora de construir un model de societat, i per extensió de país, que el seu sistema econòmic. Vegem-ne dos exemples extrems. Per una banda, imaginem com seria una hipotètica república si assumís una orientació liberal en la seva concepció més doctrinal, amb una mínima intervenció de l'Estat en la matèria. Per contra, hi ha la possibilitat de dibuixar una Catalunya independent obertament socialista i, per tant, estructurada en una economia planificada. Enmig de tanta or-

todòxia, per descomptat, també hi ha, o hi hauria d'haver, marge per a concepcions més híbrides, com ara la d'un estat que empari el lliure mercat, però amb una regulació més o menys fèrria per evitar trencadisses com la de la darrera crisi. Aquesta discussió, la del model econòmic del país que s'ha de fer, serà l'eix de la jornada formativa que la plataforma Debat Constituent farà avui a Corbins, al Segrià, dins el procés participatiu en curs per consensuar les bases d'una constitució catalana. Els ponents són l'economista i membre de la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute Sergi Cutilles, el professor d'economia Antoni Soy, el doctor per la Universitat de Har-

vard Jaume Ventura i la doctora de la Universitat de Boston Marian Vidal-Fernàndez.

Per a un d'ells, Antoni Soy, l'economia ha de ser un apartat crucial en una carta magna, entenent que aquesta ha de ser un instrument "per satisfer les necessitats de la vida de la gent, garantint un salari adequat amb un habitatge digne, entre d'altres". En aquesta línia, exposa com a exemple el cas de la Constitució italiana, que en l'article quart de l'apartat de drets fonamentals ja reconeix aspectes com el del treball com a palanca per assolir "el progrés material o espiritual de la societat". Un cop establerts els grans principis, però, la discussió clau, com en

tants altres àmbits, és fins a quin punt una norma bàsica com la carta magna ha de ser més aviat genèrica o bé regular aspectes clau de l'economia. Partint d'això, el Debat Constituent s'haurà de plantejar si Catalunya opta per tenir una banca pública que no cobri pels seus serveis; si ha de reconèixer un salari mínim que després, això sí, es fixarà per llei; si cal posar alguna mena de límit a l'acumulació de propietats, o si la moneda del país ha de ser l'euro i assumir, encara que sigui de manera implícita, els dictàmens de la UE pel que fa als límits de despesa i endeutament. Un debat, aquest últim, en què l'economia determina la sobirania. Ja és això. ■